

[Indenrigsministeren]

holdstilladelse har pligt til at medvirke ved udførelsen af nødvendige opgaver i forbindelse med driften af indkvarteringscentre. Det drejer sig om de opgaver, som skal udføres, for at indkvarteringscentre kan fungere. Det vil være en vigtig opgave for såvel Dansk Røde Kors som Dansk Flygtningehjælp at vejlede og informere beboerne om de muligheder, som den nye model indebærer, men også at støtte og tilskynde flygtningene til at udføre de pålagte pligtmæssige opgaver.

I § 7 beskrives, hvorledes man kan reagere, hvis en person ikke ønsker at påtage sig sin del af opgaven med at få indkvarteringscentret til at fungere i overensstemmelse med aktiveringsmodellen. Der vil være tale om, at Direktoratet for Udlændinge kan træffe beslutning om flytning af en person, der tilsidesætter et påbud om at medvirke ved udførelsen af disse opgaver, til et indkvarteringscenter, hvor beboerne ikke er givet medindflydelse, og hvor de ikke i samme omfang deltager aktivt i centerdriften.

Ud over de ændringsforslag, som skal danne grundlag for gennemførelsen af aktiveringsmodellen, har jeg fundet det rigtigt at foreslå en ændring af lovens § 4, stk. 2, der indebærer, at personer, der er meddelt opholdstilladelse efter lovens § 1, tildeles samme begrænsede ret til familiesammenføring som personer med opholdstilladelse efter § 15 og § 15 a. Det drejer sig om personer, der er inviteret hertil for at få lægelig behandling eller anden hjælp.

Idet jeg henviser til lovforslaget og de ledsagende bemærkninger, skal jeg hermed anbefale forslaget til det høje Tings hurtige og velvilige behandling.

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):

Herved tillader jeg mig for det høje Ting at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om Danmarks ratifikation af Rådets afgørelse nr. 93/81EKSF, EØF, Euratom, om ændring af akten om almindelige direkte valg af repræsentanterne i Europa-Parlamentet knyttet til Rådets afgørelse (76/787/EKSF, EØF, Euratom) af 20. september 1976, som blev vedtaget i Rådet for De Europæiske Fællesskaber den 1. februar 1993.

(Beslutningsforslag nr. B 15).

Med forslaget ønsker regeringen at indhente Folketingets samtykke til dansk ratifikation af

rådsafgørelsen, der i overensstemmelse med konklusionerne fra Edinburgh-topmødet i december 1992 øger antallet af medlemmer af Europa-Parlamentet fra de nuværende 518 til 567 med virkning fra valget i juni 1994.

Idet jeg i øvrigt henviser til beslutningsforslaget og de ledsagende bemærkninger, skal jeg anbefale forslaget til det høje Tings velvilige og hurtige behandling.

Skriftlig redegørelse:

Redegørelse af 27/10 93 om det nordiske samarbejde.

(Redegørelse nr. R 2).

Ministeren for nordisk samarbejde (Kofod-Svendsen):

De nordiske landes samarbejdsformer og ikke mindst den nordiske samhørighed er noget specielt i europæisk politik. Ja, man kunne fristes til at sige i verden. Mange uden for Norden misunder os vores tætte naboforhold og de mange både formelle og uformelle kontakter, vi har til hinanden, og som giver samarbejdet sin særegne styrke.

Samarbejdet har specielt i de seneste år været påvirket af udviklingen i verden omkring os, især af forholdet til EF og opruddet i Central- og Østeuropa.

Tre nordiske lande indretter sig i dag på medlemskab af EF. I første fase knyttes EF- og EFTA-landene sammen via den Europæiske Økonomiske Samarbejdsaftale – EØS-aftalen. Vi forudser ratifikation af aftalen inden årets udgang og aftalens ikrafttræden den 1. januar 1994. Ligesom Danmark støttede de nordiske lande under EØS-forhandlingerne, vil regeringen fortsat arbejde for at lette de nordiske landes forhandlinger om medlemskab af EF. Regeringen er overbevist om, at de nordiske lande sammen kan sætte deres præg på udviklingen i Europa i den retning, vi gerne ser.

I Nordisk Råd drøftedes traditionelt internordiske spørgsmål. Men udviklingen i Europa i bredere forstand de senere år er en anden årsag til, at vi i dag i stigende grad er optaget af problemer uden for vor egen kreds. Udviklingen i Nordens nærområder og mere specielt i Østersøområdet og i Barentsregionen er i dag en del af dagsordenen. Især over for Estland,